09/06/2021

Βεροίας: “Η αμαρτία είναι αυτή που συσκο-τίζει τον νού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 8 Ιουνίου το βράδυ στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας τελέστηκε Πανηγυρική Αρχιερατική Αγρυπνία με την ευκαιρία της εορτής της Αποδόσεως του Πάσχα.

Στην Ιερά Αγρυπνία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ἐγώ φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλή-λυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μή μείνῃ».Σαράντα ἡμέρες μετά τή μεγάλη ἑορτή τῆς λαμπροφόρου Ἀναστά-σεως τοῦ

Κυρίου μας, σαράντα ἡμέρες μετά τήν ἡμέρα κατά τήν ὁποία «πάντα πεπλήρωται φωτός οὐρανός καί γῆ καί τά καταχθό-νια», ἡ Ἐκκλησία μᾶς ὑπενθυμίζει τόν λόγο τοῦ Κυρίου: «ἐγώ φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μή μείνῃ». Ἦλθα στόν κόσμο, μᾶς λέγει, ὡς φῶς, προκειμένου νά φω-τίσω τούς ἀνθρώπους, ἔτσι ὥστε ὅλοι ὅσοι μέ πιστεύσουν νά μήν παραμείνουν στό σκοτάδι.

Εἶναι γνωστό σέ ὅλους μας ὅτι τό φῶς εἶναι ἡ μοναδική συνθήκη ὑπό τήν ὁποία μπορεῖ νά βλέπει ὁ ἄν-θρωπος. Εἶναι ἡ μοναδική συνθήκη ὑπό τήν ὁποία μπορεῖ νά διακρίνει ποῦ βαδίζει καί τί ὑπάρχει γύρω του. Εἶναι ὅμως καί ἡ μοναδική συνθήκη ὑπό τήν ὁποία μπορεῖ νά διακρίνει τί ὑπάρχει μέσα του, μέσα στήν ψυχή του καί κατευ-θύ-νει τή ζωή του καί τή συμπερι-φορά του.

Ἀπό τήν ἀρχή τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ συν-δέεται μέ τό φῶς πού διαλύει τό σκότος τοῦ χάους, ἀλλά συγχρό-νως καί μέ τή δημιουργία τοῦ κό-σμου καί τοῦ ἀνθρώπου, γιά τή ζωή τοῦ ὁποίου εἶναι ἀπολύτως ἀπα-ραί-τητο, καθώς χωρίς φῶς δέν ὑπάρ-χει ζωή.

Ἄν ὅμως αὐτό ἰσχύει γιά τό φυσικό καί ὑλικό φῶς, πού εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, καί γιά τή φυσική μας ζωή, ἰσχύει κατά μείζο-να λόγο καί τό πνευματικό καί ἄυλο φῶς πού ἀφορᾶ τήν πνευμα-τική ὕπαρξη τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό τό φῶς, «ὅ φωτίζει πάντα ἄνθρωπ-ον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον», ὅπως γράφει καί πάλι ὁ εὐαγγελι-στής Ἰωάννης, ταυτίζεται μέ τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος αὐτοπροσδιο-ρί-ζε-ται καί ὡς φῶς τοῦ κόσμου. «Ἐγώ εἰμί τό φῶς τοῦ κόσμου», διακη-ρύσ-σει.

Ὁ Χριστός ἦλθε ὄντως ὡς φῶς στόν κόσμο. Ἦλθε ὡς φῶς πνευμα-τι-κό, τό ὁποῖο κατήργησε τό σκό-τος τῆς ἀγνοίας τῶν ἀνθρώπων, τό ὁποῖο τούς κρατοῦσε στήν εἰδωλο-λ-ατρεία, τούς ἔκανε νά πιστεύουν καί νά ἐξαρτῶνται στή ζωή τους ἀπό προλήψεις καί προκαταλή-ψεις, ἀπό μύθους καί ψεύδη.

Ἦλθε ὁ Χριστός ὡς φῶς, γιά νά ἀνοίξει τά μάτια τῶν ἀνθρώπων καί νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τήν τύφλωση πού μᾶς εἶχε προξενήσει ἡ ἁμαρτία, διότι ἡ ἁμαρτία εἶναι τό χειρότερο σκοτάδι.

Εἶναι αὐτή πού ἐμποδίζει τόν ἄνθρωπο νά διακρίνει τί ὑπάρχει γύρω του, τί θέλει πραγματικά νά κάνει, τί τόν ὠφελεῖ καί τί ὀφείλει νά κάνει.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι αὐτή πού ἐμπο-δίζει τόν ἄνθρωπο νά κατανοήσει ὅτι ἡ ζωή του δέν περιορίζεται στή γῆ, ἀλλά συνεχίζεται καί μετά τόν θάνατο, καί γι᾽ αὐτό ἔχει χρέος νά μεριμνήσει γι᾽ αὐτήν.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι αὐτή πού συσκο-τίζει τόν νοῦ καί τά μάτια τοῦ ἀνθρώ-που, καί δέν μπορεῖ νά αἰσθανθεῖ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, δέν μπορεῖ νά διακρίνει τόν δρόμο του, δέν μπορεῖ νά ζήσει μέσα στό φῶς τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστός ὅμως μέ τό κήρυγμά του, μέ τή ζωή του, μέ τή σταυρική του θυσία καί μέ τήν ἀνάστασή του διέλυσε τό σκότος τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀγνοίας. Μᾶς ἔδωσε τή δυνα-τό-τητα νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τήν ἁμαρτία, πιστεύοντας σέ αὐτόν καί ζώντας σύμφωνα μέ τίς ἐντολές καί τόν λόγο του, πού εἶναι φῶς τοῦ κόσμου. Μᾶς ἔδωσε τή δυνατότητα νά γίνουμε καί ἐμεῖς τέκνα φωτός καί νά μεταδίδουμε τό φῶς του στούς ἀνθρώπους γύρω μας, ἐφόσον, ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλε-ξανδρείας, τοῦ ὁποίου τή μνή-μη ἑορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας, «ζῆτε οὐκέτι αὐτοί, ζῇ δέ ἐν ὑμῖν τό φῶς, ὁ Χριστός». Ὅταν, δηλαδή, δέν ζοῦ-με σύμφωνα μέ τό

δικό μας θέλημα καί τίς δικές μας ἀδυνα-μίες, ἀλλά ζεῖ μέσα μας ὁ Χριστός, πού εἶναι τό φῶς. Ὅταν ἡ ζωή μας εἶναι ταυτισμένη μέ τόν Χριστό, μέ τό θέλημά του καί τήν ἀγάπη του, καί ὁ Χριστός ἐνοικεῖ στήν ψυχή μας.

Αὐτό τό φῶς, τό ὁποῖο δέν ἔφερε ὁ Χριστός ἁπλῶς στόν κόσμο, ὅταν ἦλθε στόν κόσμο, ἀλλά παραμένει καί μετά τήν εἰς οὐρανούς Ἀνάλη-ψή του, διέδωσαν οἱ ἅγιοι ἀπόστο-λοι, διέδωσαν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλη-σίας μας, καί γι᾽ αὐτό εἶναι «φω-στῆ-ρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχον-τες».

Αὐτό τό φῶς τοῦ Ἀναστάντος Κυ-ρίου μας, πού κατηύγασε τήν οἰ-κου-μένη, καί χαρίζει σέ ὅσους τόν πιστεύουν, ἄς φροντίσουμε νά ἀξιο-ποιήσουμε καί ἐμεῖς, ζώντας μέσα σέ αὐτό καί ἀκολουθώντας το, προκειμένου νά γνωρίζουμε ποῦ βαδίζουμε στή ζωή μας. Γιατί, διαφορετικά, καί ἡ πιό ἁπλή ἐπι-λογή πού κάνουμε, δέν γνωρί-ζουμε ποῦ μπορεῖ νά μᾶς ὁδηγήσει. Ἐνῶ, ἄν βαδίζουμε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἄν βαδίζουμε μέσα στό φῶς τῶν ἐντολῶν καί τῆς παρουσίας του, τότε εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ πορεία μας καί οἱ ἐπιλογές μας εἶναι στά χέρια τοῦ Θεοῦ καί θά ἔχουν ἀγαθή ἐξέλιξη, διότι «τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν».

Ἄς κρατήσουμε αὐτό τό φῶς πού ἀπόψε, ἑορτή τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, συμβολικά λάμπει στίς ἀναστάσιμες λαμπάδες μας καί μᾶς φωτίζει, γιά πάντα στήν ψυχή μας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ